

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā

2011.gada 28.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja V.Zommere,
tiesneši S.Gintere un V.Poķis,

piedaloties pieteicējam *M.K.*, pieteicēja pilnvarotajam pārstāvim *M.O.* un Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja pilnvarotajam pārstāvim *I.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *M.K.*, personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁸panta piektās daļas, sakarā ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 20.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 28.augustā plkst.10:45 Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja Ceļu policijas speciālās nodaļas 1.vada jaunākais inspektors *U.P.* pieņēma lēmumu Nr.520/PB 861504 (turpmāk – Protokols-lēmums), ar kuru piemēroja *M.K.* (turpmāk arī – pieteicējs) naudas sodu Ls 20 apmērā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.⁸panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu. Protokolā-lēmumā ir konstatēts, ka pieteicējs 2009.gada 28.augustā plkst.10:38 ar automašīnu Renault Kangoo, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/*, Salaspils – Babītes autoceļa 34.kilometrā ir pārvietojies ar ātrumu 120 km/h, kā rezultātā ir izdarījis LAPK 149.⁸panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Pieteicējs apstrīdēja Protokolu-lēmumu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības birojā, kura vadītāja ar 2009.gada 23.oktobra lēmumu Nr.379 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu Protokolu-lēmumu.

[2] 2009.gada 30.novembrī Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā saņemts *M.K.* pieteikums par Lēmuma atzīšanu par prettiesisku un atcelšanu.

Pieteicējs uzskata, ka Lēmums ir atceļams, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

[2.1] Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības birojs (turpmāk – atbildētājs) norāda, ka saskaņā ar LAPK 244.pantu tam bija pienākums izvērtēt pierādījumus pēc savas iekšējās pārlicības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem lietas apstākļiem, taču tas acīmredzot nav veikts, jo atbildētājs ir pilnībā noraidījis pieteicēja iesniegtos pierādījumus par pārvietošanās ātrumu iespējamā pārkāpuma izdarīšanas laikā, kas fiksēts ar automašīnā Renault Kangoo ar valsts reģistrācijas numura zīmi */reģistrācijas numurs/* uzstādīto iekārtu „Autotransportlīdzekļu un traktortehnikas uzraudzības iekārta Super Visor ar GPRS modemu” (turpmāk arī – Datorsistēma).

[2.2] Lai arī no Datorsistēmas nolasītajiem datiem ir iespējams secināt, ka pieteicēja transportlīdzekļa pārvietošanās ātrums iespējamā pārkāpuma laikā ir bijis aptuveni par 30km/h mazāks nekā konstatējis atbildētājs, šis pierādījums nav ņemts vērā, pamatojot to ar faktu, ka Datorsistēmai ir mazāka ticamība nekā radaram. Ņemot vērā minēto, pieteicējs norāda, ka nav pieļaujama situācija, kad atbildētājs ignorē Datorsistēmas fiksētos datus, kas liecina, ka pieteicējs nav izdarījis konkrēto pārkāpumu.

[3] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā atbildētājs neatzina pieteikumu, atsaucoties uz Lēmuma argumentiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 20.septembra spriedumu apmierināts *M.K.* pieteikums un atcelts Lēmums.

Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[4.1] Tiesa konstatēja, kādi pierādījumi atrodas lietā.

[4.2] Protokola-lēmuma oriģinālā (eksemplārā, kas netiek izsniegts pārkāpējam) ir ierakstīts Valsts policijas inspektora *U.P.* paskaidrojums. Paskaidrojumā norādīts, ka 2009.gada 28.augustā, strādājot postenī Salaspils-Babīte 34 km plkst.10:38, kontrolējot ātruma režīmu Valsts policijas amatpersonas ievērojušas transportlīdzekli Renault Kangoo, kurš braucis no Jaunmārupes puses Piņķu virzienā, acīmredzami pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu. Ar Stalker Dual Nr.095469 izmērīts šī transportlīdzekļa ātrums 120 km/h. Ātrums mērīts vairākas reizes. Transportlīdzeklis Kangoo Renault ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* šajā ceļa posmā bijis vienīgais, un kļūdīties nebija iespējams.

Valsts policijas inspektora *U.P.* tiesas sēdē sniegtā liecība par notikuma apstākļiem pēc būtības atbilst *U.P.* sākotnēji sniegtajam paskaidrojumam.

Tiesa konstatēja, ka, parakstot Protokolu-lēmumu, pieteicējs par Protokola-lēmuma saturu ir ierakstījis: „Nepiekrītu”, tādējādi secināms, ka pieteicējs jau sākotnēji nav piekritis Protokolā-lēmumā konstatētajiem lietas apstākļiem.

[4.3] Ar 2009.gada 26.septembra vēstuli AS „Latvijas Gāze” informējusi atbildētāju par to, ka pieteicēja vadītā automašīna ir pieslēgta Datorsistēmai, kas tiek ģenerēta ar programmu JS Baltija 2, kā rezultātā šai automašīnai ir iespējams kontrolēt ātrumu, apgriezienus un veikto maršrutu.

No minētajai vēstulei pievienotās Datorsistēmas izdrukas par automašīnas Renault Kangoo pārvietošanās parametriem 2009.gada 28.augustā sadaļas „Apstāšanās > 00:05st.; min.” redzams, ka ar kārtas numuru „3.” fiksēta apstāšanās plkst.9:54 adresē Kalnciema iela 207, Rīga, kur transportlīdzeklis stāvējis 40 minūtes. Ar kārtas numuru „4.” fiksēta transportlīdzekļa apstāšanās vietā „Mežvidi”, kur transportlīdzeklis stāvējis 17.minūtes. Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja transportlīdzeklis ticis apturēts minētajā vietā – „Mežvidi”. Minētajā ierakstā fiksēts, ka no iepriekšējās apstāšanās vietas transportlīdzeklis nobraucis 10,88 km/h. Izdrukas sadaļā „Analizējamie parametri” norādīts „Ātrums 98.93 km/h (max)”.

No lietas materiāliem konstatējams, ka iepriekš minētie pierādījumi ir bijuši atbildētāja rīcībā, pieņemot Lēmumu (pievienoti apstrīdēšanas iesniegumam). Atbildētājs izvērtējot minētos pierādījumus konstatējis, ka, pirmkārt, izdrukā redzams ceļa posms, kur pieteicēja vadītais transportlīdzeklis brauca laika posmā no plkst.10:40 līdz plkst.11:00, taču pārkāpums fiksēts plkst.10:38. Otrkārt, ka pieteicēja norādītās ierīces mērījumiem ir informatīvas raksturs.

[4.4] Attiecībā par Protokolā-lēmumā fiksēto notikuma laiku tiesa atzina, ka, ņemot vērā pieteicēja iesniegtajos pierādījumos redzamo pieteicēja transportlīdzekļa pārvietošanās maršrutu, kā arī Protokolā-lēmumā konstatēto, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis pārvietošanās virzienā no Jaunmārupes uz Piņķiem, kā arī apstākli, ka lietā nav strīda par pieteicēja vadītā transportlīdzekļa apturēšanas vietu, tiesa atzina, ka fiksētās notikuma laika atšķirības pēc būtības neietekmē lietas rezultātu. Tiesa atzina, ka satelīta fiksētais laiks visdrīzāk būs faktiskais notikuma laiks. Savukārt dažu minūšu novirze konstatētajā laikā varētu būt radusies saistībā ar Valsts policijas amatpersonas pārkāpuma konstatēšanai izmantotā pulksteņa atšķirīgo uzstādījumu.

[4.5] No 2010.gada 26.aprīļa Eksperta atzinuma Nr.425E, kuru sastādījis Rīgas Tehniskās universitātes Autotransporta institūta docents *Ē.V.*, stāžs eksperta darbā no 1972.gada, izriet, ka uz pieteicēja vadītā transportlīdzekļa Renault Kangoo ar valsts reģistrācijas numuru

/reģistrācijas numurs/ uzstādīta iekārta „Supervisor”, ka minētā iekārta ir savietojama ar transportlīdzekļa spidometru, taču iekārta transportlīdzekļa braukšanas ātrumu uzrāda precīzāk (transportlīdzekļa ar spidometra iedaļas vērtību 5 km/h vadītājam ir grūti noturēt transportlīdzekļa ātrumu ar precizitāti 1 km/h).

SIA „Karšu izdevniecības Jāņa sēta” 2010.gada 3.jūnija vēstulē ir apliecinājusi, ka tās izstrādātā programma „JS Baltija 2” var atvērt atskaitēs no atbilstošām GPS iekārtām saņemtos datus par automašīnas reālo pārvietošanās maršrutu.

Tiesas sēdē liecinieks *I.K.*, kurš ir minētās Datorsistēmas izgudrotājs, liecināja, ka sistēmas precizitāte ir ļoti augsta, GPS ierīce sinhronizējas ar satelītu četras reizes minūtē ar precizitāti augstāku par sekundes tūkstošdaļu un tās mērījumi nav apšaubāmi. Attiecībā par pieteicēja iesniegto sistēmas izdrukas attiecināmību uz pieteicēja vadītā transportlīdzekļa maršrutu 2009.gada 28.augustā liecinieks liecināja, ka falsifikācija nav iespējama.

Izvērtējot minētos pierādījumus kopumā, tiesa atzina, ka Datorsistēmai ir informatīvs raksturs, kā to konstatējis atbildētājs Lēmumā, taču tiesai nav šaubu par to, ka lietas materiālos esošajās minētās sistēmas izdrukās ir atspoguļots pieteicēja vadītā transportlīdzekļa Renault Kangoo ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ maršruts, apstāšanās vietas un braukšanas ātrums, kā arī tiesai nav pamata apšaubīt minētās Datorsistēmas izdrukas „GPS ātruma grafiks” pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātruma grafiskā attēlojuma laika posmā no plkst.10:31 līdz plkst. 10:44 ticamību un atbilstību faktiskajam transportlīdzekļa braukšanas ātrumam.

Tiesā atzina, ka Valsts policijas inspektors *U.P.* Protokolā-lēmumā konstatētā ātruma mērījumu ir veicis ar tam atbilstoši sertificētu mērierīci, ko apstiprina Atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0070V09, līdz ar to nav pamata apšaubīt mērierīces mērījumu pareizību. Taču mērījuma rezultāts un attiecināmība uz konkrēta transportlīdzekļa braukšanas ātrumu ir saistīts ar konkrētas personas – mērījuma veicēja rīcību, novērtējot mērījuma kavējošos vai traucējošos faktorus, pareizi izvēloties mērīšanas attālumu, tuvumā esošos transportlīdzekļus, kā arī citus iespējamus faktorus, kas jāizvērtē mērījuma veicējam, lai precīzi noteiktu konkrēta transportlīdzekļa braukšanas ātrumu.

Izskatāmajā gadījumā vērā ņemams ir apstāklis, ka pārkāpumu ir konstatējis un fiksējis inspektors *U.P.*, kurš ir Protokola-lēmuma sastādītājs, un tieši šī Valsts policijas amatpersona tiesas sēdē sniedza liecību par notikuma apstākļiem. Taču lietā nav citu pierādījumu par konstatēto pārkāpumu, kas izslēgtu šaubas par Valsts policijas inspektora *U.P.* fiksēto pieteicēja vadītā transportlīdzekļa ātrumu.

[4.6] Ņemot vērā iepriekš norādīto, kā arī ņemot vērā apstākli, ka Protokolā-lēmumā konstatētos lietas apstākļus apstiprina tikai paša Protokola-lēmuma sastādītāja sniegtais paskaidrojums un tiesas sēdē

sniegtā liecība, tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā saskaņā ar LAPK 244.pantu un Administratīvā procesa likuma 154.pantu, piešķir lielāku ticamību Datorsistēmas fiksētajiem datiem par pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu 2009.gada 28.augustā maršruta posmā no Jaunmārupes Piņķu virzienā 34.kilometrā. Līdz ar to tiesa secināja, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem nav atzīstams par pierādītu apstāklis, ka 2009.gada 28.augustā plkst.10:38 Rīgas rajonā pieteicējs vadīja transportlīdzekli Renault Kangoo ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pa autoceļu Salaspils-Babīte 34 km no Jaunmārupes puses Piņķu virzienā ar minimālo ātrumu 116 km/h pie maksimālā atļautā ātruma 90 km/h.

[4.7] Saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, ka ar lietā esošajiem materiāliem nav atzīstami par pierādītiem Protokolā-lēmumā konstatētie lietas apstākļi, nav konstatējams LAPK 149.⁸panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, un lietvedība šajā administratīvā pārkāpuma lietā saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu ir izbeidzama.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 20.septembra spriedumu atbildētājs iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota ar šādiem apsvērumiem.

[5.1] Lietā nav iegūti pierādījumi faktam, ka policijas darbinieks bija tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā, līdz ar to nav pamata apšaubīt inspektora sniegto lietas apstākļu izklāstu.

[5.2] Braukšanas ātruma ievērošanas kontrole ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.⁴pantā noteikto ir ekskluzīva Valsts policijas kompetence. Tādējādi braukšanas ātruma kontroles rezultāts ir uzskatāms par leģitīmu, ja kontroli veic policijas amatpersona ar braukšanas ātruma mērīšanai derīgu ierīci, kas ir noteikta 1997.gada 27.februāra likumā „Par mērījumu vienotību” un Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumi Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm”.

Savukārt pieteicēja automašīna aprīkota ar iekārtu, kuras sniegtā informācija var būt tikai informatīva. Liecinieks *I.K.* tiesas sēdē paskaidroja, ka iekārtas informāciju ir iespējams mainīt un nav sniegti pierādījumi, ka tas nav darīts.

Atbildētājs lūdz tiesu atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un atstāt spēkā Lēmumu.

[6] 2010.gada 5.novembrī saņemts pieteicēja paskaidrojums par atbildētāja apelācijas sūdzību, kurā norādīts, ka apelācijas sūdzību neatzīst un tā ir pilnībā nepamatota. Pieteicējs uzskata, ka spriedumā ietvertā

argumentācija ir juridiski pamatota un vērsta uz administratīvā procesa mērķa sasniegšanu, proti, taisnīgu attiecību noregulēšanu starp valsts pārvaldi un privātpersonu.

Pieteicējs lūdz tiesu noraidīt atbildētāja apelācijas sūdzību un atstāt spēkā pirmās instances tiesas spriedumu.

[7] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis uzturēja apelācijas sūdzību, pieteicējs apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[8] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir apmierināms.

[9] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturrtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas spriedumā ietvertais pamatojums (*sk. šā sprieduma [4] punktu*) ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas sprieduma motivācijai.

[10] Apgabaltiesa konstatē, ka apelācijas sūdzībā atbildētājs pamatojas uz to, ka lietā nav iegūti pierādījumi faktam, ka policijas darbinieks bijis tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā, līdz ar to nav pamata apšaubīt inspektora sniegto lietas apstākļu izklāstu.

Apgabaltiesa norāda, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, tiesai jānodibina, vai administratīvā pārkāpuma lietā ir savākti pietiekami pierādījumi, kas dotu pamatu secināt, ka persona ir izdarījusi tai inkriminēto pārkāpumu.

Apgabaltiesa piekrīt atbildētājam, ka braukšanas ātruma ievērošanas kontrole ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.⁴pantā noteikto ir Valsts policijas kompetence, tomēr minētais neizslēdz pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības iesniegt pierādījumus, kas liecina, ka pārkāpums nav izdarīts.

Tas vien, ka braukšanas ātruma kontroles rezultāts ir uzskatāms par leģitīmu, ja kontroli veic policijas amatpersona ar braukšanas ātruma mērīšanai derīgu ierīci, neizslēdz šaubas par veiktā mērījuma pareizību un attiecināmību uz konkrēto (šajā gadījumā pieteicēja vadīto) automašīnu. Arī apstākļi, ka policijas darbinieks nav ieinteresēts lietas iznākumā, nevar būt

par pamatu, lai policijas darbinieku paskaidrojumiem dotu absolūtu ticamību, nevērtējot citus pierādījumus.

Apgabaltiesa, vērtējot ātruma mērīšanas ierīces mērījumu, ņem vērā tās tehniskās iespējas, t.i., konkrētajā gadījumā izmantots radars, kas neuzrāda konkrētu automašīnu, kuras ātruma mērījums veikts, bet gan tikai fiksēto ātruma mērījumu. Tāpēc šajā gadījumā policijas inspektora fiksētais ātruma mērījums jāvērtē kopsakarā un saistībā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, t.i. gan policijas inspektora, gan pieteicēja paskaidrojumiem un citiem pieteicēja iesniegtajiem pierādījumiem, tai skaitā Datorsistēmas izdrukām.

[11] Atbildētāja pārstāvis norādīja, ka šajā gadījumā ātrums fiksēts ar stacionāru iekārtu Stalker Dual Nr.095469 no pretim braucošas automašīnas.

Inspektora *U.P.* paskaidrojumā norādīts, ka 2009.gada 28.augustā, strādājot postenī Salaspils-Babīte 34 km plkst.10:38, kontrolējot ātruma režīmu Valsts policijas amatpersonas ievērojušas transportlīdzekli Renault Kangoo, kurš braucis pretī no Jaunmārupes puses Piņķu virzienā, acīmredzami pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu. Ar Stalker Dual Nr.095469 izmērīts šī transportlīdzekļa ātrums 120 km/h. Ātrums mērīts vairākas reizes. Transportlīdzeklis Kangoo Renault ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* šajā ceļa posmā bijis vienīgais, un kļūdīties nebija iespējams.

No inspektora *U.P.* pirmās instances tiesas sēdē sniegtās liecības (*2010.gada 27.aprīļa tiesas sēdes protokols, lietas 59.-60.lpp*) izriet, ka ātrums mērīts pretim braucošai automašīnai apmēram 300 - 400 metru attālumā, ātrums mērīts vairākas reizes. Liecinieks arī norādījis, ka vadītājs bijis apjucis, kad to apturējuši policijas darbinieki un informējuši par ātruma pārsniegšanu, kā arī uzreiz nepiekritis mērījumam un informējis, ka sazināsies ar darba devēju.

No pieteicēja paskaidrojumiem izriet, ka minētajā dienā un laikā braucis pa Salaspils- Babītes ceļu ar ātrumu ne vairāk kā 100 km/h. Pirms viņu apturējusi policija bijušas vairākas pretim braucošas mašīnas.

Lietā pēc būtības nav strīda par pieteicēja vadītās automašīnas apturēšanu, proti, policijas darbinieki apgriezušies braukšanai pretējā virzienā, ieslēguši bākugunis un sekojuši pieteicēja automašīnai. Pieteicējs sācis bremsēt, kad ieraudzījis aizmugurē policijas automašīnu ar bākugunīm.

Apgabaltiesa konstatē, ka Lēmumā pieteicēja argumenti noraidīti tikai uz tā pamata, ka nesakrīt laiks, kurā fiksēts ātrums, un par kuru iesniegtas Datorsistēmas izdrukas. Tādējādi atbildētājs pēc būtības pieteicēja iesniegtos pierādījumus vispār nav vērtējis.

Pirmās instances tiesa dažu minūšu novirzi konstatētajā laikā skaidroja, ka tā varētu būt radusies saistībā ar policijas inspektora pārkāpuma konstatēšanai izmantotā pulksteņa atšķirīgo uzstādījumu.

Pirmās instances tiesā pieteicējs iesniedzis Datorsistēmas izdrukas arī par laika posmu plkst.10:38, no kurām secināms, ka šajā laikā pieteicēja vadītās automašīnas ātrums nebija lielāks par 50 km stundā, jo, kā norāda pieteicējs, viņš šajā laikā izgriezies uz ceļa Salaspils-Babīte.

[12] Izvērtējot lietas apstākļus kopumā, Administratīvās apgabaltiesas ieskatā izskatāmajā gadījumā ir pamats apšaubīt inspektora *U.P.* veikto pieteicēja vadītās automašīnas braukšanas ātruma mērījumu pareizību. Apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas pierādījumu izvērtējumam un papildus norāda turpmāk minēto.

Apgabaltiesai nav šaubu, ka lietas materiālos esošajās Datorsistēmas izdrukās ir atspoguļots pieteicēja vadītā transportlīdzekļa Renault Kangoo ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* maršruts, apstāšanās vietas un braukšanas ātrums, kā arī apgabaltiesai nav pamata apšaubīt Datorsistēmas izdrukas pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātruma grafiskā attēlojuma ticamību un atbilstību faktiskajam transportlīdzekļa braukšanas ātrumam. Minētais izriet gan no ekspertu atzinumiem, gan tiesas sēdē noplatinātā liecinieka *I.K.* liecībām.

Tā kā GPS iekārta uztver signālu no satelīta, nav apšaubāms tās uzrādītais laiks, līdz ar to laiks, kad pieteicējs pārvietojās ar iespējamo lielāko ātrumu, ir plkst.10:42 (nevis plkst.10:38, kā norādīts Protokolā-lēmumā). No izdrukas arī izriet, ka pieteicējs sācis bremsēt plkst.10:43 un apstājies plkst.10:44, tas sakrīt arī policijas inspektora norādīto automašīnas apstādināšanas vietu. Līdz ar to apgabaltiesa analizē pieteicēja vadītās Datorsistēmas izdrukas laikā no plkst.10:40 līdz plkst.10:42, jo plkst.10:38 pieteicēja ātrums nav pārsniedzis 50 km/h.

Apgabaltiesa ņem vērā arī to, ka GPS ierīce sinhronizējas ar satelītu četras reizes minūtē, tas ir, ar 15 sekunžu intervālu un izdrukās tiek parādīts vidējais automašīnas ātrums 15 sekundēs.

Izvērtējot pieteicēja iesniegtās Datorsistēmas izdrukas, secināms, ka pieteicēja vadītās automašīnas vidējais ātrums plkst.10:40:45 bijis 92 km/h, plkst.10:41:00 - 93 km/h, plkst.10:41:15 - 94 km/h, plkst.10:41:30 - 96 km/h, plkst.10:41:45 - 95 km/h, plkst.10:42:00 - 98 km/h, plkst.10:42:15 - 99 km/h, plkst.10:42:30 - 90 km/h. No šā brīža pieteicēja automašīnas ātrums samazinājies un automašīna pilnīgi apstājusies plkst.10:44:13.

Tādējādi vislielāko vidējo ātrumu pieteicēja vadītā automašīna sasniegusi plkst.10:42:15 - 99 km/h,

Tā GPS ierīce sinhronizējas ar satelītu četras reizes minūtē (ik pa 15 sekundēm), tad ātrums 99 km/h ir vidējais ātrums 15 sekundēs. Tomēr apgabaltiesai nešķiet loģiski, ka persona, piemēram, septiņas ar pus sekundes brauktu ar ātrumu apmēram 78 km/h un tādu pat laiku - ar ātrumu apmēram 120 km/h, lai vidējais rādījums būtu ap 99 km/h, turklāt jāņem vērā, ka automašīnai nepieciešams laiks, lai no ātruma 78 km/h uzņemtu ātrumu 120 km/h, bet pēc tam - strauji samazinātu ātrumu. Arī no loģikas

viedokļa un dzīvē gūtās pieredzes apgabaltiesai šāda braukšana nešķiet ticama.

Vērtējot to kopsakarā ar policijas inspektora *U.P.* paskaidrojumiem, ka pieteicēja automašīna bijusi vienīgā (tātad tai nevajadzēja apdzīt citu automašīnu vai bremzēt), ka ātrums mērīts vairākkārt, apgabaltiesai rodas šaubas, vai pāris minūtes pirms apturēšanas pieteicēja vadītās automašīnas ātrums varēja būt 116-120 km/h, kā to fiksējis inspektors *U.P.*

Turklāt no Datorsistēmas izdrukām, pirms sasniegts maksimālais - no plkst.10:40:45 pieteicējs braucis ar salīdzinoši vienmērīgu ātrumu 92-98 km/h, vienmērīgi to palielinot.

Apgabaltiesas ieskatā nozīme piešķirama arī laika nesakrītībai. Tas, ka policijas inspektors uzrāda laiku, kad fiksēts ātrums, par 4 minūtēm ātrāku nekā laiks, kad pieteicēja vadītā automašīna pēc Datorsistēmas datiem braukusi ar lielāko ātrumu, arī rada šaubas, vai inspektora fiksētais ātrums ir attiecināms tieši uz pieteicēja automašīnu.

[13] Apgabaltiesa neapstrīd, ka iekārtas, ar kuru aprīkota pieteicēja automašīna, sniegtā informācija var būt tikai informatīva. Tomēr šī informācija rada šaubas par policijas inspektora *U.P.* veiktā mērījuma attiecināmību uz pieteicēja vadīto automašīnu.

Apgabaltiesa uzskata, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem nav pierādīts, ka policijas inspektors nekļūdīgi varēja fiksēt tieši pieteicēja vadītās automašīnas ātrumu.

Piemērojot administratīvo sodu, jāņem vērā, ka administratīvā pārkāpuma lieta, ievērojot pārkāpuma raksturu un sankcijas atbilstību kriminālsfērai, ir pielīdzināma krimināllietai (*sk. Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija spriedumu lietā „Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279.panta otrās daļas un 280.panta pirmās daļas 4.punkta daļā, kas nosaka, ka tiesas spriedums lietā par amatpersonas lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu ir galīgs, un Latvijas Civilprocesa kodeksa 239.panta ceturtās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 89., 91. un 92.pantam, kā arī 1950.gada 4.novembra Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.pantam”*).

Līdz ar to, izlemjot jautājumu par personas vainu, jāievēro nevainīguma prezumpcija - nevienu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu indivīdam (pārkāpējam).

Saskaņā ar administratīvā procesa principu *in dubio pro civis*, pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu, un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu indivīdam.

[14] Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanā likumības priekšnosacījums ir administratīvā pārkāpuma pareiza kvalifikācija, proti,

katra persona, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības, atbild saskaņā ar LAPK un tikai par to pārkāpumu, kuru viņa ir izdarījusi. Pierādīšanas pienākums gulstas uz iestādi.

Apgabaltiesa uzskata, ka situācijā, kad tiek apšaubīts mērījuma rezultāts, radušos šaubu (par mērījuma rezultātiem) novēršanai ir nepieciešami papildus pierādījumi, kuri šajā lietā nav konstatējami.

Apgabaltiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā iestāde nav izpildījusi LAPK 237.panta tiesību normā noteikto, jo nevar izslēgt šaubas par veikto ātruma mērījumu attiecināmību uz pieteicēja vadīto automašīnu, bet no minētā ir atkarīga administratīvā pārkāpuma pareiza kvalifikācija.

Šādos apstākļos apgabaltiesai nav pamata izdarīt secinājumu, ka pieteicēja vaina Lēmumā norādītā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Ņemot vērā to, ka atbildētājs nav pierādījis pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, jāatzīst, ka pieteicēja darbībās nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs. Līdz ar to Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.¹¹panta otrās daļas 2.punktu, un 286.¹⁴pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

apmierināt *M.K.* pieteikumu.

Atcelt Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja 2009.gada 23.oktobra lēmumu Nr.379 par *M.K.*, personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁸panta piektās daļas, un lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt.

Spridums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (paraksts) V.Zommere

Tiesneši (paraksts) S.Gintere

(paraksts) V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās apgabaltiesas tiesnese V.Zommere

Rīgā, 2011.gada 28.novembrī